

Desuden kan der som antydning af Asbjørn Jensen rejses spørgsmål om, hvorvidt en lempelse af betingelser for anholdelse efter § 755, stk. 3, vil være i overensstemmelse med den europæiske menneskerettighedskonvention, herunder navnlig artikel 5, stk. 1, litra c. Efter denne bestemmelse kan en person anholdes eller frihedsberøves (bl.a.) med det formål at stille den pågældende for den kompetente retlige myndighed, når der er »begrundet mistanke« om, at vedkommende har begået en forbrydelse, eller rimelig grund til at anse det for nødvendigt at hindre den pågældende i at begå en forbrydelse eller i at flygte efter at have begået en sådan.

Justitsministeriet har derfor ikke aktuelle overvejelser om at foreslå en ændring af retsplejelovens § 755, stk. 3.

Det samme gælder med hensyn til en generel lempelse af betingelserne for andre straffeprocessuelle tvangsindgreb, herunder visitation og ransagning. Sådanne ændringer vil ramme en væsentlig bredere kreds af personer end et målrettet maskeringsforbud.

En anden mulighed vil være at udvide politiets muligheder for at gribe ind for at afværge fare for den offentlige sikkerhed, fred og orden, sml. *retsplejelovens* § 108 og pkt. 3.3. ovenfor. En sådan udvidelse kunne f.eks. bestå i en lempelse af kravene til den fare, der kan begrunde en (kortvarig) frihedsberøvelse eller »afvisning« af potentielle deltagere i lovlige forsamlinger (herunder demonstrationer).

En sådan ændring kan imidlertid rejse spørgsmål om foreneligheden med den grundlovsbeskyttede forsamlingsfrihed.

En tredje mulighed kunne være at kriminalisere enhver handling eller adfærd, der er egnet til at fremme forstyrrelse af den offentlige orden. En sådan kriminalisering ville imidlertid være betydeligt mere vidtgående og uoverskuelig end et maskeringsforbud.

Sammenfattende kan Justitsministeriet ikke umiddelbart pege på alternativer, der på en tilstrækkelig klar og præcis måde er egnet til at forfølge det samme overordnede mål som et maskeringsforbud: at modvirke den maskering og hermed forbundne identitetssløring, som øger risikoen for uroligheder.

6. Den nærmere udformning af maskeringsforbudet

6.1. Det strafbare område

Ved udformningen af maskeringsforbudet må indgå flere - til dels modsatte - hensyn.

For det første skal forbudet af hensyn til borgernes retssikkerhed og politiets håndhævelse udformes såle-

des, at det med den nødvendige klarhed kan fastslås, hvilke handlinger der er strafbare.

Forbudet skal for det andet være tilstrækkelig bredt til at sikre en effektiv håndhævelse og begrænse mulighederne for at omgå forbudet.

Af hensyn til borgernes ytrings- og forsamlingsfrihed samt for at undgå utilsigtede virkninger bør forbudet for det tredje ikke være videregående end nødvendigt for at opnå det tilsigtede formål med maskeringsforbudet: at forebygge - eller sikre muligheden for at kunne strafforfølge - vold, hærværk og andre lovovertrædelser begået i forbindelse med demonstrationer mv.

På denne baggrund bør forbudet ikke omfatte enhver maskering på offentligt sted.

I praksis er det den identitetsslørende maskering i forbindelse med, at et større antal personer planlagt eller spontant mødes eller samles på et offentligt sted, der har vist sig at kunne øge risikoen for uroligheder.

Justitsministeriet foreslår derfor, at forbudet alene omfatter den identitetsslørende maskering, og kun den maskering, der anvendes i forbindelse med møder, forsamlinger, optog eller lignende på offentligt sted. En person, der færdes alene i maskeret tilstand eller sammen med enkelte venner eller bekendte, vil således ikke være omfattet af forbudet, medmindre det kan bevises, at den pågældende er på vej til et offentligt møde, forsamling, optog eller lignende, jf. også nedenfor om den selvstændige kriminalisering af visse forberedelseshandlinger.

Forbudet mod at optræde med en identitetsslørende maskering omfatter ikke kun deltagere, men også personer, der f.eks. blot følger med et optog som tilskuere uden selv at slutte sig til optoget.

For at sikre en effektiv forebyggelse af uroligheder er forbudet ikke begrænset til tilfælde, hvor maskeringen er gennemført, men omfatter også besiddelse på offentligt sted af genstande (effekter), der må anses for bestemt til maskering af den pågældende selv eller andre i de ovennævnte tilfælde, dvs. i forbindelse med offentlige møder, forsamlinger, optog eller lignende. Forbudet mod besiddelse omfatter også personer, der færdes alene, hvis det må lægges til grund, at de pågældende er på vej til et offentligt møde, forsamling, optog eller lignende.

Besiddelsesforbudet er begrænset til genstande, der må anses for bestemt til maskering. Dette forbud vil navnlig have praktisk betydning i forhold til genstande, der ved normal brug indebærer en hel eller delvis tildækning af ansigtet, som f.eks. masker, kunstige fuldskæg og såkaldte hjelmhuer. Ved besiddelse af sædvanlige beklædningsgenstande som f.eks. halstør-